

Midas mag een wens doen

Koning Midas, de koning van Frygië, was misschien niet de slimste man op aarde. Hij was wel altijd erg gastvrij. Iedereen die bij hem onderdak vroeg werd enorm goed verzorgd met lekker eten en een zacht bed.

Ook de wijngod Dionysus had op één van zijn reizen een poosje bij de koning geloged en kennisgemaakt met diens gastvrijheid. Als beloning mocht Midas een wens doen van Dionysus.

Midas hoefde zich niet lang te bedenken: hij wenste dat alles wat hij aanraakte zou veranderen in goud! Dionysus was niet zo gelukkig met deze wens, hij zag dat er problemen van zouden komen. "Denk er nog eens over na, zei hij, weet je echt niets beters te wensen?"

"Nee," zei Midas, "dit is een prachtige wens, ik mocht toch alles wensen, je hebt het beloofd!" "Nou, vooruit dan maar." zei Dionysos. En het gebeurde zoals de koning gewenst had: alles wat hij aanraakte veranderde in goud: zijn tafels, zijn stoelen, de muren van zijn paleis, de kruiken, de schotels.

De koning vond het schitterend. Toen hij honger kreeg riep hij een slaaf om hem wat te eten te brengen.

De slaaf bracht een paar vijgen. Op het moment dat de koning ze oppakte, veranderden de vijgen echter in klompen goud!

En hetzelfde gebeurde toen de koning een slok wijn wilde nemen, in zijn mond veranderde de wijn op slag in vloeibaar goud! Bah! Midas spuugde het goud snel weer uit.

Nog voor de avond was gevallen had de hebzuchtige koning vreselijke spijt van zijn wens. Hij smeekte Dionysos de wens te laten stoppen, voordat hij van honger en dorst zou omkomen

. "Goed dan," zei Dionysos, "was je in de rivier de Pactolus en je bent genezen."

Zo gebeurde het, de koning waste zich in de rivier en alles werd weer zoals het was. Alleen de rivier de Pactolus, die voert sindsdien nog altijd goudzand mee.